

ת"פ 19755/07 - מדינת ישראל נגד שלמה אטיאס

בית המשפט המחויז בבאר שבע

ת"פ 19755-07 רשות המיסים, היחידה המשפטית אזהר מרכז ותיקום מיוחדים נ' קנרש ואח'

בפני כבוד השופט נחמה נצר

המאשימה	מדינת ישראל
נגד	
הנאשם	שלמה אטיאס

החלטה

בשלבי דיון שהתקיימו בפניי ביום 15.10.23, הודיעה המאשימה כי סיימה להביא ראיותיה.

לאחר שנשמעה הצהרה זו, הודיע בא כח הנאשם כי מרשו יותר לזכיו על אתר אחר ולשיטתו, אשמוו לא הוכחה, אף לא לכוארה.

בהחלטה שניתנה באותו מועד, קבעתי, כי הנאשם 3 הגיע טיעוני בכתב, והוא עשה כן.

משהוגשו טיעוני, הורתתי למאשימה להשיב בכתב ולאחר מכן, אף ניתנה לנאמן 3 הזכות להשיב לכך.

טרם אתיחס לטענותו של הנאשם, אסקור בקצירה את הכללים החקיקתיים והפסיכונטיים הרלוונטיים להכרעה בטענת הנאשם.

סעיף 158 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב) התשמ"ב - 1982, מורה כך :

"**נסתיימה פרשת התביעה, ולא הוכחה האשמה אף לכוארה, זיכה בית המשפט את הנאשם - בין על פי טענת הנאשם ובין מיזמתו - לאחר שניתן לתובע להשמיע את דברו בעניין...".**

פסק הדין המנחה הנוגע לטענת "אין להשיב לאשמה" הוא פסק דין של כב' השופט שmag (כתוארו אז) כפי שניתן בע.פ. 732/76 **מדינת ישראל נגד כחלון פד"** לב (1) 170 במסגרתו נקבע בין היתר כך:

"**בית המשפט לא יטה אוזן קשבת לטענה שלפיה אין להשיב לאשמה, אם הובאו ראיות בסיסיות, אם כי דלות,**
להוכחת יסודותיה של העבירה שפרטיה הובאו בכתב האישום.

עמוד 1

ראיות בסיסיות לעניין זה, אין שמען כאמור ראיות שמשקלן והיקפן מאפשר הרשעה על אתר, אלא, כדברי בית המשפט העליון בע.פ. 28/49 (הייעץ המשפט נגד חסין אסעד חמוץ, פד"י ב(1), 837) ראיות במידה היוצרת אותה מערכת הוכחות ראשונית, המעבירת את הנטול של הבאת ראיות מן התביעה לנאים. לעניין משקלן של הראיות ובחינת אמינותן, מן ראוי להוסיף, כי יתכו נסיבות קיצונית שבهن תעלת שאלת זו כבר בשלב הדיוני האמור... אך מובן הוא, כי נסיבות מען הסוג השני, שבهن יזקק בית המשפט בשלב של תום פרשת התביעה לעניין האמינות, הן חריגות ומכאן שגם הزادמניות אשר בהן יעשה ישות מעשי של כלל הפרקטיקה זהה, יהו נדרות...

אין לדקדק בשלב דיוני זה כחוט השערה ולערוך בדיקה מסועפת כדי להסיק אם אכן הוכח לכואורה כל פרט שלו וכל יסוד שני מלאה שהוזכרו באישום. די בכך שיינו ראיות לכואורה לגבי היסודות המרכזיים של האישום...".

(שם, בעמ' 179 - 180) (ההדגשות אינם במקור - נ.נ.).

בבש"פ 153/95 **רחל ג. מדינת ישראל**, פד"י מט(2), 221, נדרש בית המשפט העליון לאבחן המתבקש בין "ראיות לכואורה" לצורך החלטה בנושא מעצר עד לתום ההליכים לבין "ראיות לכואורה", לצורך הטענה כי אין להשביל לאשמה וכן נקבע, שם, בין היתר:

"ראיות לכואורה על פי סעיף 158 לחוק משפטיעות על סדר הדין הפלילי בלבד, במובן זה, שקיים מעביר לנאים את נטול הבאת ראיות, אך אינו מעביר על שכמו את נטול השכנוע הנוטר תמיד על התביעה.. לנוכח ההשלכה המוגבלת של ראיות לכואורה על הכרעת הדין, נקבע כי די בראיות דלות ובסיסיות, כי משקלן אינו רלוונטי, וכי הראיות אין מאבדות מערכן הלאורי גם אם בחומר שהובא בפרשת התביעה קיימות ראיות המחלישות את ראיות המרשיעות או סותרות אותן"

(שם, בעמ' 225) (ההדגשות אינם במקור - נ.נ.).

ניתן בהחלט לומר כי לצורך הכרעה בטענת אין להשביל לאשמה, על בית המשפט לבחון האם בהנחה שהתחשית הראייתית שהונחה בפניו, תזכה במלוא האמון והמשקל, האם יהיה בה כדי לבסס הרשעה של הנאשם בעבירות המוחוסת לו.

בשלב זה, בית המשפט אינו שוקל שיקולי מהימנות או משקל והוא אינו רשאי אמינות הדברים.

בית משפט יטה לקבל טענה כי אין להשביל לאשמה, רק כאשר הראיות שהובאו להוכחת אשמתו של הנאשם, הין בלתי סבירות בעליל, עד כי כבר בשלב זה, בית המשפט יכול לומר בבטחה, כי אין בתשתית זו כדי להוות בסיס להרשעה.

בunny אהרון חסין ג. מדינת ישראל (בש"פ 4192/97, עליון 27.7.97) נקבע כי בו בזמן שלצורך דחית טענה כי אין להшиб לאשמה, די בריאות המסתפקות להעברת נטול הבאת הראיות, אין הדבר כך לצורך הצדקת מעצר עד תום ההלכים שאז נדרש כי הראיות לכואורה ינחו מסד ראוי ולו לכואורי העשייה להביא, בסופו של הילך, להרשותו הנאשם.

הנאשם טען כי המאשימה לא הוכחה ولو לכואורה אף לא אחת מהטענות כפי שהן עלות מכתב האישום.

לשיטתו, לא הוכח כי הינו מנהל של חברת אוסקר אנרגיה בע"מ. לא הוכח כי קשר קשור עם הנאים האחרים ומנהלי החשבונות בפגיעה שנערכה בתחילת שנת 2011 כמפורט בסעיף 5 לאיושם הראשון, וכל שכן, שלא הוכח, כי فعل קיבלת חשבונות פיקטיביות, לרישומן בספרי הנהלת החשבונות של החברה וכן לניכוי בדיוחי החברה לרשות המיסים.

בhidrho לעדויות שהציגה המאשימה,מנה הנאשם את עדותם של עד התביעה רפי אוזלאי, עדותם של אלעד אוזלאי, עדותה של הגב' אילנית גיטקר וכן את העולה מחקירתו של מורגנשטיין דוד.

המאשימה בתגובה מצינית כי מלבד העדים שמנוה הנאשם, יש לתת הדעת גם לעדותה של הגב' פאני חלפון, לעדות הגב' אירנה פרץ, לעדותם של מר משה אוסקר וכן כן להודעות שמסרו הנאים 1 ו-2 מחוץ לכותלי בית המשפט.

כמו כן, הופנתה תשומת הלב לתוכנן של שייחות מושא האזנות סתר.

עינתי ושבתי ועינתי בעדויות העדים שאזכרו בטיעוני הנאשם, כמו גם בטיעוני ב"כ המאשימה ובאותו לכל דעה כי יש באלו כדי להניח תשתיית ראויית ولو "דלה" להוכיחת המiosis לנאשם.

ראשית יש לומר כי מטבחם של הילכים האוחים מספר רב של אישומים, כי התמונה הראייתית, בסופו של יום, הינה מצרף ומארגן של ראיות העולות כדי תמונה מרשייה.

במצב דברים זה, יתכן ועדויות הנאים 1 ו-2 או העדים שיובאו מטעם, יהיה בהם כדי להשלים, לחזק ולהדגיש את שעלה בידי המאשימה להניח ולו באופן ראשון, במסגרת הראיות שהובאו מטעמה. כך למשל, לעניין טענתו של הנאשם כי לא הוכח שהוא פעל כמנהל בחברה הנואשת מס' 6 (オスקר אנרגיה בע"מ) צריך לומר כי אכן, עפ"י חלק מהעדויות שנשמעו, יתכן והנאשם 3 לא היה "הרוח החיה" ולא שימש כ"מושcia המביא" בשם הנואשת. אולם, בשלב זה, לא ניתן להעתלם מאמריות ברורות שנשמעו מפני שלא אחר מאשר הנאים 2, אשר בנסיבות שונות ובנסיבות שונים, ציין ושב ציין כי הנאים 3 ניהל את חברת אוסקר אנרגיה.

בדומה לכך, השגות הנאים 3 באשר לאפשרות הרשות בעבירה שעוניינה קשירת קשר לביצוע פשע בזיקה לפגישה שהתקיימה בראשית שנת 2011 בנסיבות מנהלי החשבונות של אוסקר אנרגיה, אלה מצירות הערכה שיפוטית נורמטיבית בנוגע לאמינות העדים, מהימנות עדותם, כמו גם למשקל הראייתו של אותה תשתיית.

כפי שהוא לעיל ובהרבה, לצורך הכרעה בטענת "אין להшиб לאשמה" אל לו לבית המשפט לקבוע מאומה בשאלת אמינות ומהימנות הראיה, כמו גם לעניין משקלה. די בכך שיש בתמונה הכללת כדי להניח אפשרות למעורבות פלילית של הנאשם, כדי להעביר לפתחו את נטל הבאת הראיות.

מטעים אלו, לא מצאתי כי נכון יהיה בשלב זה לסקור באופן פרטני את כלל האמירות העשוות "לסביר" את הנאשם 3DOI בהקשר זה לומר, כי יש בתשתית הראיתית שהוצאה עד כה, כדי להוכיח חיובו של הנאשם 3 להביא ראיות, בפרט כאשר אין להקל ראש באפשרות כי עדויות הנואשים האחרים ועדויות העדים מטעם, ישלימו את אשר החסירה התשתית הראיתית שהובאה מטעם המאשימה.

אשר על כן, ומהטעים אותם מניתי, הנני בדעה, כי אין לקבל טענת הנאשם 3 ודינה להידחות.

טענת הנאשם 3 כי אין להшиб לאשמה- נדחתת

**ניתנה היום, כ"ד כסלו תשע"ו, 06 דצמבר 2015, בהעדר
הצדדים.**